

Caitanya-puu ja pyhän rakkauden hedelmät

— Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā, kappale 9 —

Alkuperäiset bengalinkieliset säkeet, käänös ja pohdinnat

[Mādhavānanda, 24.08.2007]

~o)O(o~

Tämä ote Śrī Caitanyan Caitanya-caritāmṛta -nimisestä elämäkerrasta kuvaa Śrī Caitanyan syvää toivetta jakaa jok'ainoalle ambrosiankaltaisia pyhän rakkauden hedelmiään.

Kirjailija ilmaisee Sri Caitanyan tunteen kertomuksena vertauskuvallisesta maailmankaikkeuden täyttävästä puusta jonka rungoksi Caitanya itse kasvaa, jonka puutarhuri hän on, ja jonka lukemattomilla oksilla pyhän rakkauden hedelmät kypsyvät.

Esittämämme versio sisältää teoksen ensimmäisen kirjan yhdeksännen kappaleen kokonaisuudessaan.

~o)O(o~

*taṁ śrīmat-kṛṣṇa-caitanya-devaṁ vande jagad-gurum |
yasyānukampayā śvāpi mahābdhiṁ santaret sukham || 1 ||*

**Kumarran tälle Śrī Kṛṣṇa Caitanya Devalle, maailman opettajalle,
jonka hyvän tahdon myötä koirakin voi vaivatta uida halki
valtameren.**

Caitanya-caritāmṛta -teoksen jokainen kappale alkaa rukouksella Śrī Caitanyalle. Ihmeellisen Caitanya-puun kuvauksen mahdottomuuden ymmärtäen kirjailija pyytää osakseen Śrī Caitanyan hyvää tahtoa, jonka myötä tehtävä mahdotonkin vaivattomaksi muuttuu.

jaya jaya śrī-kṛṣṇa-caitanya gauracandra |
jaya jayādvaita jaya jaya nityānanda || 2 ||
jaya jaya śrīvāsādi gaura-bhakta-gaṇa |
sarvābhīṣṭa-pūrti-hetu yānhāra smarāṇa || 3 ||
śrī-rūpa, sanātana, bhāṭṭa raghunātha |
śrī-jīva, gopāla-bhāṭṭa, dāsa-raghunātha || 4 ||
esaba-prasāde likhi caitanya-līlā-guṇa |
jāni vā nā jāni, kari āpana-śodhana || 5 ||

Kunnia olkoon Śrī Kṛṣṇa Caitanyan, kultaisen kuun, kunnia olkoon Advaitan, kunnia olkoon Nityānandan. Kunnia olkoon Śrīvāsan ja muiden Gaura-Caitanyalle omistautuneiden, joita muistaen kaikki toiveet täyttyvät. Ja Śrī Rūpa, Sanātana, Bhāṭṭa Raghunātha, Śrī Jīva, Gopāla Bhāṭṭa ja Dāsa Raghunātha — heidän kaikkien hyvästä tahdostaan kirjoitan Caitanyan toimista ja ominaisuuksista. Ymmärrän niitä tai en, itseni puhdistamiseksi niistä kirjoitan.

Śrī Caitanyaa kutsutaan myös Gauracandraksi, kultaiseksi kuuksi, ja Gaurāṅgaksi, kultakehoiseksi. Tämä pyhän rakkauden täyttämän Kṛṣṇan *avatāran* kerrotaan jo syntyessään hohtaneen kullaan tavoin, lumonneen ihmiset taivaallisella hohteellaan.

Śrī Caitanyan kaksi läheistä seuralaista olivat Advaita ja Nityānanda. Advaita oli eräs aikansa Vaiṣṇavien johtohahmoja, jonka murheen rukoukset kuullessaan Caitanya syntyi siunatakseen maailmaa pyhän rakkauden, *preman*, hedelmillä. Kuten Caitanya oli Kṛṣṇan *avatāra*, oli hänen ystävänsä Nityānanda Balarāman, Kṛṣṇan veljen *avatāra*, tämä rakkaudesta humaltunut mystikko jonka toimet eivät ihmisiä hämmästyttämästä lakanneet. Lukemattomat olivat Caitanyan seuraajat, joiden joukossa erityinen oli Śrīvāsa, muinaisen tietäjä Nāradan *avatāra*.

Kirjailija Kṛṣṇadāsan opettajia olivat Vṛndāvanan kuusi Gosvāmīa eli Rūpa, Sanātana, Raghunātha Bhāṭṭa, Jīva, Gopāla Bhāṭṭa ja Raghunātha Dāsa, jotka loivat kukin omalla tahollaan pohjaa Śrī Caitanyan seuraajien perinteelle kirjoja kirjoittaen, pyhiä paikkoja vakiinnuttaen, temppeleitä perustaen ja esimerkillään pyhää elämää opettaen. Kṛṣṇadāsa tunnustaa nöyryydessään vajavaisuutensa Śrī Caitanyan elämän ja luonteen kuvaamiseen, sanoo kirjoittavansa oman sydämensä puhdistuksen ajatuksilla hänestä.

*mālā-kāraḥ svayam kṛṣṇa-premāmara-taruḥ svayam |
dātā bhoktā tat-phalānām yas tam caitanyam āśraye || 6 ||*

Puutarhuri on hän itse, itse myös Kṛṣṇan pyhän rakkauden ambrosian hedelmien puu, sen hedelmien nauttija sekä antaja — turvani olkoon tämän Caitanyan luona.

Havainnollistaakseen Śrī Caitanyan tunteita ja toiveita kirjailija tulee käyttämään vertauskuvaa puusta, jonka puutarhurina Caitanya toimii, jonka rungoksi hän itse ryhtyy, ja jonka oksilla kasvavat pyhän rakkauden ambrosiankaltaiset hedelmät.

*prabhu kahe, āmi ‘viśvambhara’ nāma dhari |
nāma sārthaka haya, yadi preme viśva bhari || 7 ||
eta cinti’ lailā prabhu mālākāra-dharma |
navadvīpe ārambhilā phalodyāna-karma || 8 ||
śrī-caitanya mālākāra pṛthivīte āni’ |
bhakti-kalpa-taru ropilā siñci’ icchā-pāni || 9 ||*

Herra sanoi, ”Nimeni on Viśvambhara, maailmain ylläpitäjä. Jos pyhällä rakkaudella maailman täytän, toteutuu nimeni tarkoitus.”

Näin pohtien herra ryhtyi puutarhurin toimiin, alkoi puutarhan valmistelun Navadvīpassa. Śrī Caitanya, puutarhuri, toi maailmaan antaumuksen toivepuun sen istuttaen, sitä toiveensa vedellä kastellen.

Śrī Caitanya sai syntyessään nimen Viśvambhara, eräs jumalan nimistä joka tarkoittaa kaikkea ylläpitävää ja kaikkea ravitsevaa. Jonkin jumalan nimen antaminen lapselle on nykyäänkin yleinen traditio Intiassa, lukemattomia ovat lapset nimiltään Rāma, Gopāla tai Śyāma.

Śrī Caitanya syntyi Jagannātha Miśran ja Śacī-devīn lapsena Navadvīpan kaupungissa vuonna 1486 täyden kuunpimennyksen aikaan; sanotaankin kuun hävenneen omaa hohdettaan kultaisen Caitanyan loiston rinnalla, piiloutuen häpeissään hämärän verhoon. Navadvīpa oli eräs keskiajan Bengalin tärkeitä uskonnollisia ja filosofisia keskuksia, Śrī Caitanyan liikkeen kehto, hänen asuinpaikkansa kahdenkymmenen neljän vuoden ajan, aina hänen askeetiksi ryhtymiseensä saakka.

*jaya śrī mādharma-purī kṛṣṇa-prema-pūra |
bhakti-kalpa-tarura teṅho prathama aṅkura || 10 ||
śrī-īśvarapurī-rūpe aṅkura puṣṭa haila |
āpane caitanya-mālī skandha upajila || 11 ||
nijācintya-śaktye mālī hañā skandha haya |*

sakala śākhāra sei skandha mūlāśraya || 12 ||

Kunnia Śrī Mādhavendra Purīn, Kṛṣṇan pyhän rakkauden tulvan, joka oli antaumuksen toivepuun ensimmäinen verso. Śrī Īśvara Purīn hahmossa verso vahvistui. Itse puutarhuri Caitanya ilmentyi puun runkona. Omassa käsittämättömässä mahdissaan puutarhuri itse ilmentyi runkona, runkona joka on kaikkien oksien juuri ja suoja.

Kirjailija palaa Śrī Caitanyan historiassa kaksi sukupolvea taaksepäin Mādhavendra Puriin, suureen Kṛṣṇalle omistautuneeseen askeettiin, jossa tämä sanoo Caitanyan tuoman pyhän rakkauden ensi kerran versonneen. Mādhavendran oppilas oli Īśvara Purī, joka vihki Śrī Caitanyan hänen nuoruudessaan tämän vieraillessa Gāyān pyhässä kaupungissa edesmenneen isänsä *śraddha*-muistoseremonian merkeissä. Vihkimys toi muassaan suuren muutoksen Caitanyan elämässä; enää eivät häntä kiinnostaneet filosofiset väittelyt tai kielioopin nyanssit — hän oli säkenöivän pyhän rakkauden täyttämä ja hullaannuttama, jumalaisen rakkauden ilmetty henkilöitymä.

paramānanda purī, āra keśava bhāratī |
brahmānanda purī, āra brahmānanda bhāratī || 13 ||
viṣṇu-purī, keśava-purī, purī kṛṣṇānanda |
śrī-nṛsimhatīrtha, āra purī sukhānanda || 14 ||
ei nava mūla nikasila vṛkṣa-mūle |
ei nava mūle vṛkṣa karila niścale || 15 ||
madhya-mūla paramānanda purī mahā-dhīra |
aṣṭa dike aṣṭa mūla vṛkṣa kaila sthira || 16 ||

Paramānanda Purī ja Keśava Bhāratī, Brahmānanda Purī ja Brahmānanda Bhāratī, Viṣṇu Purī, Keśava Purī, Kṛṣṇānanda Purī, Śrī Nṛsimha Tīrtha ja Purī Sukhānanda — nämä yhdeksän juurta kasvoivat puun juurella, näiden yhdeksän juuren myötä tuli puu vakaaksi. Juurista keskimäinen oli mitä viisain Paramānanda Purī, kahdeksassa suunnassa kahdeksan muuta juurta puuta vakasivat.

Nämä yhdeksän askeettia olivat kieltäytyksen elämänvaiheeseen ryhtyneen Śrī Caitanyan varhaisia ja tärkeitä kumppaneita, monet heistä Mādhavendran oppilaita, joita Caitanya kunnioitti oman gurunsa tavoin.

skandhera upare bahu śākhā upajila |
upari upari śākhā asaṅkhya ha-ila || 17 ||
biśa biśa śākhā kari' eka eka maṇḍala |

mahā-mahā-sākhā chāila brahmāṇḍa sakala || 18 ||
ekaika śākhāte upasākhā śata śata |
yata upajila śākhā ke gaṇibe kata || 19 ||
mukhya mukhya śākhā-gaṇera nāma agaṇana |
āge ta' kariba, śuna vṛkṣera varṇana || 20 ||

Rungosta kasvoi monia oksia, joista puolestaan kasvoi lukemattomia uusia oksia. Jokainen muutama tusina oksaa muodostui yhdeksi ryppääksi, oksista kaikkein suurimmat kattoivat koko maailmankaikkeuden. Jokaisella oksalla oli satoja oksanhaaroja — montako niitä syntyi, ken sen laskisi? Lukemattomista oksista tärkeimmät tulen myöhemmin nimeämään — kuulkaa nyt kuvaus Caitanya-puusta.

Puun ja oksien synnyn vertauskuva kertoo Śrī Caitanyan seuraajien ja heidän oppilaidensa tarinaa, Caitanyan alullelaittaman liikkeen varhaista historiaa sen omaksuessa muotoaan.

Kerrotaan Śrī Caitanyan vaelluksillaan vastaantulijoita halaten, heitä katsahtaen tai Kṛṣṇan pyhän nimen sanoen heidät täyttäneen pyhällä rakkaudella; nämä rakkaudella täytyneet puolestaan saivat aikaan saman vaikutuksen itse tapaamisissaan ihmisissä. Jhārikhaṇḍan viidakon halki vaeltaessaan myös eläimet liittyivät hänen laulunsa myötä tähän pyhän rakkauden festivaaliin, ystävinä tanssivat keskenään tiikerit, peurat, elefantit ja muut metsän eläimet, vastasivat puut lauluun kaiullaan. Näin Caitanyan vertauskuvalliseen puuhun kasvoi lukemattomia oksia joista monet kokoontuivat yhteen ryppäiksi, *maṇḍaloina* tunnetuiksi yhteisöiksi.

vṛkṣera upare śākhā haila dui skandha |
eka 'advaita' nāma, āra 'nityānanda' || 21 ||
sei dui-skandhe bahu śākhā upajila |
tāra upasākhā-gaṇe jagat chāila || 22 ||
baḍa śākhā, upasākhā, tāra upasākhā |
yata upajila tāra ke karibe lekhā || 23 ||
śiṣya, praśiṣya, āra upaśiṣya-gaṇa |
jagat vyāpila tāra nāhika gaṇana || 24 ||

Kasvaessaan puusta tuli kaksirunkoinen, yhden nimi Advaita, toisen Nityānanda. Näistä kahdesta rungosta monet oksat syntyivät, koko maailman peittivät näiden oksien haarat. Suuret oksat, niiden haarat ja puolestaan niiden sivuhaarat — näin kasvaneiden määrää ken kuvaisi? Oppilaat, heidän oppilaansa ja puolestaan heidän oppilaansa, nämä kaikkialle maailmaan levinneet, ei heitä laskea voida.

Nityānanda ja Advaita olivat Bengalin kenties vaikutusvaltaisimmat hahmot Śrī Caitanyan sanoman saattajina. Heidän jälkeläistensä Nityānanda-vaṁśana ja Advaita-vaṁśana tunnetut dynastiat muodostuivat vakiintuneeksi osaksi yhteiskuntaa kautta Bengalin opettaen kansaa kukin omalla tahollaan.

Tätä opettajien ja oppilaiden jatkumoa kutsutaan *paramparāksi*, yksi toistaan seuraavaksi katkeamattomaksi opin ja vihkimysten ketjuksi, ja myös *praṇālīksi* eli kanavaksi jota myöten pyhä rakkaus laskeutuu. Lähes kaikki nykypäivän Caitanya-tradition edustajat jäljittävät henkisen perimänsä katkeamattoman opettajien ketjun välityksellä Śrī Caitanyan seuralaisiin ja heidän seuraajiinsa.

Tässä yhteydessä saattaa joku ihmetellä, ”Kaikkialle maailmaan sanotaan heidän levinneen, mutta missä he kaikki ovat?” Vastauksena ymmärrettäköön Caitanya-puun kuvauksen ulottuvan halki aikain, niin menneeseen kuin tulevaankin. Tässä kuvattu pyhän rakkauden puun kasvu kuvastaa Śrī Caitanyan toivetta, hänen hyvän tahtonsa valtavaa potentiaalia ja siitä ajan saatossa seuraavaa tapahtumien ketjua.

uḍumbara-vṛkṣa yena phale sarva aṅge |
ei mata bhakti-vṛkṣe sarvatra phala lāge || 25 ||
mūla-skandhera śākhā āra upaśākhā-gaṇe |
lāgilā ye prema-phala — amṛtake jine || 26 ||
pākila ye prema-phala amṛta-madhura |
vilāya caitanya-mālī, nāhi laya mūla || 27 ||
tri-jagate yata āche dhana-ratnamaṇi |
eka-phalera mūlya kari' tāhā nāhi gaṇi || 28 ||
māge vā nā māge keha, pātra vā apātra |
ihāra vicāra nāhi jāne, deya mātra || 29 ||
añjali añjali bhari' phele caturdiśe |
daridra kuḍāññā khāya, mālākāra hāse || 30 ||

Kuten fiikuspuun joka oksalla kasvaa hedelmiä, näin antaumuksen puu täyttyy hedelmillä kauttaaltaan. Nämä päärungon oksiin ja oksanhaaroihin kasvaneet pyhän rakkauden hedelmät kukistavat ambrosian. Näitä kypsiä pyhän rakkauden hedelmiä, makeita kuin nektari, jakoi puutarhuri Caitanya niistä maksua ottamatta. Eivät riittäisi kolmen maailman kaikki rikkaudet ja jalokivet yhdessä korvaamaan yhden hedelmän arvoa. Pyydettiin niitä tai ei, olivat vastaanottajat kelvollisia tai eivät, tätä lainkaan pohtimatta hän niitä antoi. Yhteenliitetyin käsin tämä puutarhuri niitä joka suuntaan sinkosi, sylillinen toisensa jälkeen, nauroi ja riemuitsi köyhien niitä poimiessa ja syödessä.

Vailla hintaa ovat ylenpalttisen antaumuksen puun ambrosian hedelmät, jokainen niistä yksinään kaikkia maailmankaikkeuden rikkauksia monin verroin arvokkaampi. Maailman rikkaudet suovat tulokset tilapäiset, pyhän rakkauden hedelmät kohottavat ihmiskunnan henkisen viisauden täyttämään rajattoman autuuden tilaan, vakiinnuttavat sielun sen ikuiseen olotilaansa materian rajojen ulottumattomissa. Rikkauksista riippumatta sielultaan ovat köyhiä pyhää rakkautta vailla olevat. Heidän vuokseen, heidän sydämensä rikkaaksi tehdäkseen, Śrī Caitanya, rakkauden puun puutarhuri, jakaa jumalaisia hedelmiään.

Tämän Śrī Caitanyan toiveen täyttämänä korvauksetta ja pyyteettömästi jaamme osaksemme tulleita pyhän rakkauden puun hedelmiä. Vailla korvausta kirjoitti Kṛṣṇadāsa kauniin kuvauksensa, vailla korvausta täytti Śrī Caitanya ihmisten sydämet jumalaisella rakkaudella. Näin myös vailla hintaa olkoon saatavilla tämän tarkoituksen tähden käännetty ja koottu kirjallisuus, näin olkoot kaikki pyhän rakkauden eteen annetut ajatukset, puheet ja toimet. Lahjaksi saamastaan ei kenenkään tule maksua ottaa jottei pyhän rakkauden hedelmän lahja, kaikki sen kauneus, pyhyys ja voima, itsekkään toiveen paahteessa kuihtuisi.

mālākāra kahe, śuna, vṛkṣa-parivāra |
mūlaśākhā-upaśākhā yateka prakāra || 31 ||
alaukika vṛkṣa kare sarvendriya-karma |
sthāvara haiyā dhare jaṅgamera dharma || 32 ||
e vṛkṣera aṅga haya saba sa-cetana |
bāḍiyā vyāpila sabe sakala bhuvana || 33 ||
ekalā mālākāra āmi kāhān kāhān yāba |
ekalā vā kata phala pāḍiyā vilāba || 34 ||
ekalā uṭhāñā dite haya pariśrama |
keha pāya, keha nā pāya, rahe mane bhrama || 35 ||
ataeva āmi ājñā diluñ sabākāre |
yāhān tāhān prema-phala deha' yāre tāre || 36 ||
ekalā mālākāra āmi kata phala khāba |
nā diyā vā ei phala āra ki kariba || 37 ||
ātma-icchāmṛte vṛkṣa siñci nirantara |
tāhāte asaṅkhya phala vṛkṣera upara || 38 ||
ataeva saba phala deha' yāre tāre |
khāiyā ha-uk loka ajara amare || 39 ||
jagat vyāpiyā mora habe puṅya khyāti |
sukhī haiyā loka mora gāhibeka kīrti || 40 ||
bhārata-bhūmite haila manuṣya janma yāra |
janma sārthaka kari' kara para-upakāra || 41 ||

Puutarhuri sanoi, ”Kuulkaa, puuni perhe, pääöksat, sivuhaarat, mitä teitä onkaan! Ylimaallinen puu täyttää kaikenlaiset toimet, liikkumaton omaksuu liikkuvan työt. Tämän puun joka osa on tietoisuutta täynnään, kasvaessaan se täyttää koko maailman. Olen yksinäinen puutarhuri, minne kaikkialle voin mennä? Kuinka monta hedelmää voin yksin poimia ja jakaa?

”Raskasta työtä on niiden yksin kerääminen ja jakaminen, myös mielessäni epäily siitä ken niitä vastaanottaa, ken taas ei. Näin ollen kuulukoon käskyni kaikille: ’Kaikkialle jakakaa pyhän rakkauden hedelmiä, jokaiselle niitä antakaa!’. Kuinka monta hedelmää tämä puutarhuri yksin söisi — jollen näitä hedelmiä jaa, mitä niille teen? Toiveeni nektarilla puuta alati kastellaan, lukemattomia hedelmiä tulee siihen kasvamaan.

”Näin ollen antakaa jokaiselle näitä hedelmiä, syököön niitä ihmiskunta, ylittäköön sairauden ja kuoleman. Niiden kaikkialle maailmaan levitessä hurskaan maineen saan, riemuissaan ihmiset hyvästä maineestani laulavat. Bhāratan maassa ihmissyntymän saaneet tehkööt elämästään menestyksen toisille hyvää tehden.”

Śrī Caitanya, rakkauden puun puutarhuri, sanoo olevansa kykenemätön itse koko ehtymätöntä hedelmäsatoaan jakamaan. Mutta miksi näin? Eikö hän, tämä alkuperäinen jumaluus, voisi itsensä ilmentää tuhannessa, miljoonassakin hahmossa ja itse työnsä tehdä? Vastauksena ymmärrettäköön, että myös rakkauden antamisen kauniin tunteen kaikkien kanssa jakaakseen hän jakaa tehtävänsä jokaisen kesken; rakkauden täyteys syntyy sekä vastaanottamisesta että edelleen antamisesta.

Ei ehdy henkinen rakkaus annettaessa — rakkauden hedelmien sato on rajaton, vuotavat varastonsa yli äyräidensä, ei tule pyyteettä omastaan antavalla puutetta koskaan olemaan. Joka saamansa itsellään pitää, hän vastaanottamansa piilossaan haalii ja vartioi, rukoilee ettei siitä vähästä häivääkään häviäisi. Joka saamansa edelleen antaa, tähän pyyteettömään ja myötätunnon täyttämään sydämeen rakkauden puutarhurimme, Śrī Kṛṣṇa Caitanya, kaataa vajeen täyttääkseen kaksin käsin ambrosian hedelmiään, täyttää tämän pehmeän sydämen ääriään myöten ehtymättömästä sadostaan.

Bhāratan eli Intian asukkaille hän sanansa puhui ja siksi erityisesti tätä henkisen kulttuurin parissa kasvanutta kansaa tehtävänsä velvoitti, mutta kaikille avoin on tämä kaunis kutsumus, mahdollisuus vastaanottaa ja edelleen antaa rakkauden ehtymätöntä virtaa.

*etāvaj janma-sāphalyam dehinām iha dehiṣu |
prāṇair arthair dhiyā vācā śreya-ācaraṇam sadā || 42 ||
prāṇinām upakārāya yad eveha paratra ca |*

karmaṇā manasā vācā tad eva mati-mān bhajet || 43 ||

”Elämästään merkityksellisen tehdäkseen jokainen elävä olento toisille hyvää alati tehköt hengellään, rikkaudellaan, ajatuksillaan ja puheellaan.”

”Elävien olentojen hyväksi, sekä tässä maailmassa että tuonpuoleisessa, toimivat varmasti viisaat teoillaan, ajatuksillaan ja puheellaan.”

Nämä kaksi sanskritinkielistä säettä painottavat hyvän tahdon työtä jokaisen elävän olennon velvollisuutena. Viisas, joka on elämän ja maailman luonnetta pohtinut ja ihmiskunnan ongelmat kohdannut, varmastikin omistaa kaikkensa laupeuden töihin.

*mālī manuṣya āmāra nāhi rājya-dhana |
phala-phula diyā kari’ puṇya upārjana || 44 ||
mālī hañā vṛkṣa hailān ei ta’ icchāte |
sarva-prāṇīra upakāra haya vṛkṣa haite || 45 ||*

”Puutarhuriväkeä olen, ei ole minulla kuninkaiden rikkauksia. Kukkia, hedelmiä antaen saavutan hurskauteni. Toiveestani ryhdyin puutarhuriksi, tulin myös puuksi jotta tästä puusta kaikki elävät olennot hyötyisivät.”

Intian henkisessä kulttuurissa eräs tärkeitä hurskauden muotoja on hyväntekeväisyys, tarvitseville antaminen. Puutarhurimme jakaa nöyrästi kukkia ja hedelmiä elämänsä hurskaaksi tehdäkseen, ei hän omaa suuria rikkauksia, kuninkaiden lahjoja, kultaa tahi timantteja — ainoana lahjanaan hänellä nämä antaumuksella ja hyvällä tahdolla kasvatetut pyhän rakkauden nuput ja hedelmät, joista yhdenkään veroisia eivät ole kaikki yhteenkerätyt maailman rikkaudet.

*aho eṣām varaṁ janma sarva-prāṇy-upajīvinām |
su-janasyeva yeṣām vai vimukhā yānti nārthinaḥ || 46 ||*

”Ah, heidän ylevää syntymäänsä jotka ravitsevat kaikkia eläviä olentoja, näiden suurten henkilöiden, joiden luota pyytävä ei koskaan pettyneenä poistu!”

Tämä sanskritinkielinen säe kertoo puiden ylevästä luonteesta. Śrī Caitanya antoi meille puun esikuvaksi myös Śikṣāṣṭakana tunnetuissa kahdeksassa opin säkeessään, neuvoi meitä näin: ”Ruohonkorttakin vähäisempänä,

kärsivällisenä kuin puu, vailla ylpeyttä ja kaikkia kunnioittaen, on aina jumalaa kutsuttava, hänestä laulettava.”

Puun luonnetta hän kuvaili seuraavasti (CC. 3.20.21ff): ”Kahdella tapaa on puu kärsivällinen. Puuta poikki hakatessa ei hän mitään sano, kuivuessaan ei keneltäkään vettä pyydä. Kuka mitä tahansa pyytääkin, hänelle puu antaa omat rikkautensa, kestää auringon paahteen ja rankkasateet muille suojan antaen.”

*ei ājñā kaila yadi caitanya-mālākāra |
parama ānanda pāila vṛkṣa-parivāra || 47 ||
yei yāhān tāhān dāna kare prema-phala |
phalāsvāde matta loka haila sakala || 48 ||
mahā-mādaka prema-phala peṭa bhari' khāya |
mātila sakala loka — hāse, nāce, gāya || 49 ||
keha gaḍāgaḍi yāya, keha ta' huṅkāra |
dekhi' ānandita hañā hāse mālākāra || 50 ||
ei mālākāra khāya ei prema-phala |
niravadhi matta rahe, vivaśa-vihvala || 51 ||
sarva-loke matta kailā āpana-samāna |
preme matta loka vinā nāhi dekhi āna || 52 ||
ye ye pūrve nindā kaila, bali' mātoyāla |
seho phala khāya, nāce, bale — bhāla bhāla || 53 ||*

Caitanya-puutarhurin näin käskettyä täyttyi puun perhe korkeimmalla onnella. Kuka missä tahansa lahjoittaakin pyhän rakkauden hedelmän, tulevat ihmiset kaikki hullaantumaan hedelmää maistaessaan. Huumaajista suurinta, pyhän rakkauden hedelmää, syövät he vatsansa täydeltä, hullaantuvat joka ikinen, nauravat, tanssivat, laulavat. Kuka maassa kieriskelee, kuka luojaan ääneen jylisee — tämän nähdessään puutarhuri autuaana nauraa.

Näitä pyhän rakkauden hedelmiä syö tämä puutarhuri ja on siksi alati hullaantunut, valloissaan, kuin lumottuna. Kaikki kansat hän teki itsensä kaltaiseksi, pyhästä rakkaudesta hullantumatonta väkeä ei missään nähty. Jotka aiemmin pilkkasivat humalaisiksi kutsuen, myös he hedelmiä syödessään tanssivat, sanoivat, 'Mainiota! Mainiota!'

Kaikesta, joka on tässä maailmassa huumaavaa, etsivät ihmiset yhtä ja samaa ydinsisältöä. Murheiden lakkaamista ja syvää onnea sydämeemme, tätä me kaikki lopulta etsimme. Huumaajista suurin on pyhän rakkauden hedelmä joka tuhoaa juurineen aineellisen olemassaolon murheet, täyttää sydämen kuivuneet vuonot lukemattomilla rakkauden nektarivirroilla, valaa

sisimpäämme sen iäisistä ajoista kaipaamamme syvän täyttymyksen jonka rinnalla kaikki maailmankaikkeuden nautinto yhteen tiivistettynä kalpenee kuin tulikärpänen auringonsäteissä.

Näitä huumaavia hedelmiä sydämensä kyllyydestä nauttii myös jumalainen puutarhurimme Śrī Caitanya, ihmeellisen rakkauden lumoamana nauraa mielipuolen tavoin hedelmiensä humalluttamille ihmisille, näille rakkauden pauloissa nauraville, tanssiville, laulaville, elämänsä täyteyteen tuoneille.

Hedelmiä herjaavat tietämättömät niitä maistamatta, niiden seurauksia humaluuden houreiksi kutsuen, mutta hedelmiä maistaessaan sulavat rakkauden eliksiirin voimasta teräskuoret näiden kovien, pinttyneiden sydäntenkin, halkeilevat tietämättömyyden peitteet ikuisen sielun, kohoaa pintaan tietoisuuden luontainen säkenöinti, sen jumalainen kukoistus.

*ei ta' kahiluṅ prema-phala-vitarāṇa |
ebe śuna, phala-dātā ye ye śākhā-gaṇa || 54 ||
śrī-rūpa-raghunātha-pade yāra āśa |
caitanya-caritāmṛta kahe kṛṣṇadāsa || 55 ||*

Näin olen kuvaillut pyhän rakkauden hedelmien jakamista; kuulkaa nyt hedelmän antajan eri oksista. Śrī Rūpan ja Raghunāthan jalkain suojaa kaivaten tämä Kṛṣṇadāsa kertoo Caitanya-caritāmṛtaa.

Tätä seuraavissa kappaleissa tullaan luettelemaan satoja Śrī Caitanyan kumppaneita ja seuraajia heidän seuraajineen, Caitanya-puun oksia ja niiden haaroja. Kappaleen päättyessä, kuvailtuaan pyhän rakkauden hedelmien ehtymätöntä antia ja niiden jakamista, kirjailija Kṛṣṇadāsa kumartuu nöyränä opettajiensa Śrī Rūpan ja Raghunāthan, näiden rakkauden aarreaditan suurten esimiesten ja jalomielisten lahjoittajien, jalkojen juureen.

- Tähän päättyy kuvaus Caitanya-puusta ja pyhän rakkauden hedelmistä. •